

Reactie
Aanvullingsregeling geluid Omgevingswet
Problematiek van LFG
18-7-2020

**Reactie betreffende de
Aanvullingsregeling geluid Omgevingswet**

In deze reactie op de Aanvullingsregeling geluid Omgevingswet wordt aandacht gevraagd voor de problematiek van **Laagfrequent geluid (verder LFG)**.

Inleiding

De problematiek van LFG (ref.1) speelt reeds vanaf de jaren 80 van de vorige eeuw doch is tot nu toe door de overheid gebagatelliseerd. Met name de ernstige gevolgen voor de gezondheid van diegenen die aan dit fenomeen blootstaan worden genegeerd. De problematiek wordt gemonitord door het RIVM doch geen enkele maatregel, richtlijn of wetgeving die de situatie zou kunnen verbeteren of oplossen wordt genomen. Initiatieven in die richting worden zelfs tegengewerkt door het bevoegd gezag. In de praktijk van alle dag wordt door de overheid geen beleid geïnitieerd. Het beleid ontbeert praktische maatregelen die de ernst van de gevolgen voor de gezondheid van diegenen die blootstaan aan LFG zou kunnen voorkomen, verzachten, verminderen of oplossen.

De Omgevingswet, en nu de Aanvullingsregeling geluid Omgevingswet, zou voor de oplossing van de problematiek van LFG een aanzet moeten geven. Echter in tegendeel wordt er gesteld dat “Met de in dit besluit opgenomen instructieregels en beoordelingsregels worden doelen voor en grenzen gesteld aan de maximale blootstelling aan geluid. Deze regels bieden een basisbeschermingsniveau voor de gezondheid door geluidproductieplafonds vast te stellen en eisen te stellen aan omgevingsplannen en projectbesluiten. De Omgevingswet voorziet daarnaast in verschillende instrumenten om belangen, waaronder die van gezondheid, integraal af te wegen met andere belangen. Verwezen wordt naar paragraaf 1.4 van deze toelichting”.

De specifieke problemen die spelen bij LFG worden hier niet benoemd noch aangepakt. Nog geen begin van enig perspectief op dit gebied wordt door deze wet geboden. Hierdoor wordt ook bij de toepassing van deze wet door het bevoegd gezag vóóraf geen beleid voor de problematiek van LFG ontwikkeld daar geen kader hiervoor in de wet geboden wordt. Indien de burger om maatregelen vraagt omdat de bestaande regelgeving onvoldoende bescherming biedt en deze een rechterlijke toets omtrent gezondheid m.b.t. LFG niet kan doorstaan zullen specifieke LFG maatregelen alsdan ad hoc door het bevoegd gezag moeten worden ontwikkeld en integraal met de overige belangen moeten worden afgewogen. Een degelijke aanpak kan echter niet worden verlangd van een lokale overheid zonder enige expertise op het gebied van LFG. Bovendien zou deze aanpak veel tijd vergen en onnodige doublures veroorzaken. Verder zullen de kosten voor dergelijke LFG maatregelen bij de overheid en bij reeds bestaande infrastructuur hoog oplopen indien deze maatregelen pas in tweede instantie, als mosterd na de maaltijd, genomen moeten worden.

Het is daarom dat regelgeving ter bescherming tegen de ernstige hinder en gezondheidsschade door LFG vooraf in een kaderwet geregeld zou moeten worden (voorkomen is beter dan genezen). Indien een dergelijke speciale regelgeving (bijvoorbeeld als maatwerk voorschrift) in de Aanvullingsregeling geluid Omgevingswet zou worden opgenomen geeft dit behalve de in eerste instantie benodigde bescherming ook de mogelijkheid ervaring op te doen met dergelijke regels. Het RIVM zou alsdan gericht de effecten hiervan op de gezondheid van de bevolking kunnen monitoren en de subjectieve hinderbeleving registreren en hieruit conclusies kunnen trekken m.b.t. de effectiviteit van de betreffende maatregelen.

Reactie
Aanvullingsregeling geluid Omgevingswet
Problematiek van LFG
18-7-2020

In het verleden zijn reeds verschillende richtlijnen opgesteld die de aanwezigheid van en hinder door LFG objectief kunnen vaststellen, met name de NSG richtlijn Laagfrequent geluid (ref. 2) en de zogenaamde Vercammen curve (ref. 3). Beide richtlijnen zijn door de Raad van State (zie ref. 4) aangemerkt als objectief zodanig dat bij overschrijding van de betreffende grenswaarden gesproken kan worden van het aanwezig zijn van LFG met ernstige hinder als gevolg.

Indien deze of andere LFG richtlijnen als speciale (maatwerk voorschrift) maatregel in de wet worden opgenomen kunnen deze als pilot dienen en een begin van een definitieve oplossing vormen voor de bescherming van de bevolking tegen Laag frequent geluid.

Het is daarom dat hierbij wordt aanbevolen bovengenoemde reactie ter harte te nemen en de bedoelde maatregelen alsnog in de Aanvullingsregeling geluid Omgevingswet te integreren.

Referenties

1. RIVM, Factsheet laag Frequent geluid (LFG), bijlage 1 bij 90/2013 DMG KvL/RvP/IvK/ms, 3 juni 2013.
2. NSG Richtlijn Laagfrequent geluid, NSG, april 1999, <https://static.nsg.nl/NSG-Richtlijn-rlfg.pdf>
3. Vercammen-curve wat is dat?, ir. M.L.S. Vercammen, ir G.W. Lassche, Peutz B.V. (9 blz.)
4. Raad van State: Laagfrequent geluid (LFG) kan worden aangemerkt als oorzaak van objectiveerbare hinder, ECLI:NL:RVS:2006:AZ4285, datum uitspraak 13-12-2006; 200509380/1. <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RVS:2006:AZ4285>